

de oproep

NOVEMBER 2000



Hallo beste mens

Hallo beste mensen,

In uw handen hebt u de derde uitgave van de A.C.A.B.-nieuwsbrief. Een ultradun nummer dit maal. Telkens dunner totnutoe, maar niet getreurd, beter dat dan zinloze bladvulling. Eigenlijk is dit nummer meer bedoeld als pamflet om u uit te nodigen op de discussiedag in de Leiekaai vanwaaruit we zullen proberen een nieuwe aanzet te geven tot het bereiken van ons doel: het verkrijgen v*n een heus Autonoom Centrum hier in Gent. Wat vindt u dus in n°3; 2 leden van de A.C.A.B. groep proberen de basis te leggen voor de hierboven vermelde discussie. En verder zie hieronder. Om nog even terug te komen op het vorige nummer, willen we enkele woorden richten tot Mijnheer Anarchie Klaas Maertens. Hou op met je gezeik in de burgerlijke pers over wat Anja en Geert al dan niet hadden moeten doen of laten. Hou op met je op te werpen als woordvoerder van de anarchistische beweging in Antwerpen. Door je uitslatingen ben je niet meer dan een paternalistische verrader, FUCK OFF AND DIE!!!!!!!!!!!!

UITNODIGING tot een discussie-namiddag over het hoe wat waarom van een Autonoom Centrum. WAAR: DE DRIE CHARELS, LIEIEKAAI 318, GENT WANNEER: ZATERDAG 5 JANUARI PROGRAMMA: 12u.: Ontvangst en aperitief; 14u.: Inleiding en ev. discussie in grote groep; 15u.: Verdelen in kleine groepjes en discussie aan de hand van stellingen; 16u.30: Pauze; 17u.: Conclusies. Da*rna café met versnaperingen

PRAKTISCHE INFO: A.C.A.B.-groep
PB 118, 9000 Gent (zonder naamsvermelding op de buitenomslag)



BEDENKINGEN NAAR AANLEIDING VAN DE DEMONSTRATIE VOOR EEN AUTONOMOOM CENTRUM.....

Dit schrijfsel is bedoeld als open brief aan de anarchistische -en kraakbeweging in Gent. Ik zal proberen in eigen boezem op zoek te gaan naar de redenen voor de lage opkomst op de eerste anarchistische betoging in Gent sinds een hele tijd. Als één van de organiserenden moet ik bekennen dat onze verwachtingen hoger gespannen waren dandat. Zelfs de meest pessimistische raming overtrof nog het daadwerkelijk deelnemende aantal.

Ik denk dat we, onszelf, als initiatiefgroep voor het Autonoom Centrum, wel het een en het ander te verwijten hebben. Het eerste verwijt dat ons te beurt zou kunnen vallen zou onduidelijkheid kunnen zijn. Via een gesprek met een naaste, kwam ik te weten dat de beweegredenen van onze groep niet als dusdanig erkend en/of gedragen worden door nogal wat mensen. Als reden daarvoor zie ik onze geïsoleerdheid ten opzichte van de rest van de lokale geïmagineerden. Vanuit de enthousiaste euforie die gepaard ging met de vlotte besluitvorming binnen een kleine groep van gelijkgestemden, zijn we onder andere voorbij gegaan aan bestaande initiatieven zoals het Assez. Het elan van het streven naar een permanent Autonoom Centrum bereikte zelfs onze eigen scene niet. Met als gevolg dat blijkbaar heel wat mensen onwetend zijn over de geschiedenis en evolutie van onze eisen. We namen aan dat in onze pamfletten en brochures genoeg uitleg verschaft werd.

Toch liep de communicatie stroef en werd onze oproep niet opgepikt. Volgens mij is de enige manier om daar verandering in te brengen onze besluitvorming open te breken. Als we er al niet in slagen om de eigen beweging warm te maken voor ons idee, dan is één van de doelen van het A.C. bij voorbaat mislukt. Ik denk niet dat we er in slagen de anarchistische beweging te verbreiden als we ons al koppig, star en ondemocratisch op stellen tegenover onze naaste strijdgenoten.

Een voorstel dus, gericht aan éénieder die het aanbelangt tot dialoog. Ik vind namelijk nog steeds dat de eis voor een autonoom centrum een gerechtvaardigde eis is. Naar het schijnt wordt het nogal bizar gevonden dat we deze eis in de eerste plaats aan het stadsbestuur stellen. Als repliek wil ik even in de groep gooien dat in de praktijk de meeste kraakpanden eigendom zijn van stad Gent. Ook blijkt dat het stadsbestuur, voor het eerst sinds de ontzuiling van de Hogepont opnieuw aandringt op een dialoog met de kraakbeweging. En tenslotte, hoewel we weinig vertrouwen koesteren in de parlementaire democratie is het stadsbestuur het beleidsorgaan dat het dichtst bij ons allen

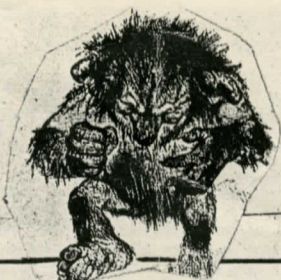
staat. Naar het bestuur toe is het niet onwaarschijnlijk ons te presenteren als de woordvoerder van een alternatieve cultuur die zich door de jaren heen een plaats bevochten heeft in het Gentse publieke leven. Enige steun bij het verwerven van een vaste ontmoetingsplaats, lijkt ons geen overdreven eis aan een sociaal-democratisch stadsbestuur.

Met 20% V.B.-stemmers lijkt het me eveneens aangewezen om radicaal tegen de verrechtiging in te gaan en "democratische" krachten in de samenleving te bewegen tot keuzes. Het stadsbestuur moet in deze een keuze maken voor initiatieven die peal en perk willen stellen aan de planetoetvoerende markteconomie. Het egoïstische welvaartschauvinisme van nieuw rechts dat blijkbaar zo verleidelijk is moet op alle fronten bevochten worden. Daarom moeten we sowieso, via autonoom centrum of niet, als anarchisten weer meer zichtbaar in het openbare leven verschijnen. Maar kom, laat ik niet lyrisch worden en me beperken tot een oproep tot betrokkenheid. Elders in dit blaadje vindt u een uitnodiging voor een discussiedag over het autonoom centrum en anarchie in Gent.

Grootjes, een A.C.A.B.-er.

P.S.: Dit artikel is een persoonlijke mening en weerspiegelt niet de mening van de hele A.C.A.B.-groep. Waar de wijvorm gebruikt wordt, geeft die onze activiteiten weer en mijn gedachten.





AUTONOMOOM CENTRUM NU !!!

Na talloze pogingen om via directe actie (kraken) een autonoom centrum op te bouwen (Slinke Molenstraat, Hoge Pontstraat,...) is er vorig jaar bij ons het idee gegroeid om ons doel te verwezenlijken via legale weg: (huurkoop, legalisatie,...)

Dit om diverse redenen:

*Het leek ons duidelijk dat de inter-subculturele verschillen binnen de verschillende kraakpanden te groot waren om te overbruggen en gezamenlijk een pand te kraken, te onderhouden en levendig te houden. Dit temeer daar er een irrationele afkeer bestaat binnen de kraakbeweging in Gent voor alles wat naar organisatie/structuur ruikt.

*Het is in het verleden al gebleken dat het leven in grote panden en de daarbij horende projecten vaak met heel wat strubbelingen, chaos en een gebrek aan verantwoordelijkheidszin gepaard gaan.

Telkenmale blijkt de groep/groepen het niet aan te kunnen om in te staan voor de gevolgen die het leven in grote ruimtes/groepen met zich meebrengt. Meestal blijkt de groep geen structuur te willen omdat dit indruist tegen haar principes. Me dunkt dat dit eerder een geval is van gemakzucht dan iets anders. Afspraken zijn immers levensnoodzakelijk om een project in goede banen te leiden zonder in misverstanden of de zoveelste zinloze discussie te vervallen over wie wat hoe. Daarom lijkt het me zinnvoller het pand in te richten vanuit het oogpunt van de leefgroep, doch wel vanuit een groep die in de eerste plaats een autonoom centrum wil opbouwen. Zonder afspraken wordt onrechtstreeks de macht in handen gelegd van diegenen die "spontaan" alles naar zich toe trekken.

*Kraken brengt (althans in Gent) met zich mee dat mensen die niet in de woongroep zitten of hierbij aanleunen, zich niet geroepen voelen om samen te werken aan de opbouw van een pand, enkele uitzonderingen te na gelaten. Kijk maar naar de scheiding die er is tussen de kraakbeweging en andere anarchistische groepen in Gent. De respectievelijke initiatieven worden wederzijds wel bezocht, maar slechts zelden wordt gezamenlijk iets georganiseerd. Zonder met de vinger te wijzen wil ik de schuld bij "beide" groepen leggen. Een organiserende kraakgroep kan zich bijvoorbeeld te weinig open opstellen, maar "buitenstaanders" lijken soms voor elke actie een stamp onder hun gat nodig te hebben.

*De meeste initiatieven vanuit een kraakpand in de richting van een autonoom centrum zijn geen lang leven beschoren geweest door het simpele feit dat de ontruiming van grote panden gepaard ging met opsplitsingen in verschillende groepen en het idee van een centrum achterwege bleef.

*Door de onderlinge verdeeldheid is er hedentendage nauwelijks sprake van een anarchistische beweging die ook maar iets van slagkracht heeft. Het is natuurlijk toe te juichen dat niet alles gecentraliseerd is en de onderlinge verscheidenheid bewaard blijft, dat betekent echter niet dat er geen eensgezindheid/samenhang naar buiten toe kan zijn. Een centrum dat gedragen wordt door de hele beweging en eruit ontstaan is, kan hier verandering in brengen als er genoeg enthousiasme, zin voor initiatief en verantwoordelijkheid is.

*Een kraakpand blijft bestaan bij de gratie van de eigenaar. In België staat eigendomsrecht nog steeds boven woonrecht. Als een eigenaar beslist dat je weg moet, krijgt hij direct een eenzijdig verzoekschrift van de rechter.

THE END...

Nog een A.C.A.B.-er.

